

57. OBČNI ZBOR ZS

Poročilo predsednika Lojzeta Rezlja

Srečali smo se danes na občnem zboru, da naštejemo posamezne dogodke in opravke, ki jih je društvo izvedlo v preteklem letu. A kljub še tako popolnemu naštevanju je težko dojeti jasno sliko dela, v katerega je bilo s strani odbora in njegovih dobrovoljnih sodelavcev vloženega veliko truda, naporov in skrbi.

Posamezni odborniki so vestno podali svoja poročila. Gospodarska kriza in življenjska negotovost v deželi, ki nas hudo tare, je prizadela tudi našo skupnost. Ne mislim tu samo na finančne težave naših društev in ustanov, katerih ni malo, temveč tudi na razpoložljivost za delo v skupnosti. Težko je prevzeti in vestno izvajati odgovornost v organizacijski strukturi, kadar močna skrb za vsakdanji kruh vstaja nenehno pred očmi. Zato zatrjujem, da je koordinacijska vloga, ki jo izvršuje Zedinjena Slovenija v tem položaju še bolj potrebna. Poleg zagotovitve enotnega nastopa je to sodelovanje bistveno za pospeševanje dela in štedenje moči.

V vsem smo s strani domov in organizacij zaznali dobro voljo, složnost in pozitiven odgovor na iniciative društva v sklopu Medorganizacijskega sveta. Na tem področju smo imeli tekom leta 5 rednih sej, na katerih je snovi na pretek in mnogokrat zmanjka časa za globoko obravnavo vseh problemov, s katerimi se skupnost srečuje.

Operativno povezavo z matično domovino opravljamo še nadalje po kanalu izseljenskega društva Slovenija v svetu in Svetovnega slovenskega kongresa. Z obojimi sodelujemo v mejah naših zmognosti. Z Slovenijo v svetu je sodelovanje bolj konkretno, s Svetovnim slovenskim kongresom bolj načelno zastavljeno.

V Argentini smo prijateljsko povezani s staronaseljskimi skupnostmi, s katerimi občasno in po potrebi tudi konkretno sodelujemo.

Društvo ima v lasti in odgovornosti teden „Svobodna Slovenija“. Uvedenih je bilo nekaj sprememb, tako v tehničnem pogledu kot glede vsebine in bomo s tem še bolj pozitivno nadaljevali. Odmevi s strani naročnikov in bralcev so večinoma pozitivni, kar nam kaže, da smo na pravi poti. Svobodna Slovenija je gotovo vodilni in izstopajoči teden, če ga primerjamo z drugimi izseljenskimi glasili po svetu.

Šolstvo je temelj našega obstoja. Kljub različnim težavam, naš šolski sistem trdoživo deluje, število otrok na raznih ravneh je v preteklem letu raslo in sadovi tega sistema vzbuja občudovanje in navdušenje domala pri vseh obiskovalcih iz domovine. Za to delo prejemamo vsaj minimalno podporo iz domovine v obliki učnega gradiva in vsaki dve leti seminarjev za učne moči.

Društvena pisarna je urejena in vsi obiskovalci prijazno sprejeti in dobro postreženi. Tu naj izrečem posebno zahvalo našemu tajniku Tonetu Mizeritu, ki je vodja pisarne, in pa uradnici Tonči Vesel. Pisarna je na razpolago vsem, ki se obračajo na nas v različnih zadevah, tako iz skupnosti kot iz argentinskega okolja, iz domovine ali iz raznih koncev sveta. Ti stiki so se izredno pomnožili tudi po poti spletne strani, ki jo ima društvo na internetu. Ker smo vpisani v vse slovenske brskalnike, nas po tej poti lahko doseže vsak, ki se zanima za Slovence v Argentini.

To poročilo ne bi bilo popolno, če ne bi omenili Slovenskega izseljenskega arhiva, ki ga ima na skrbi Zedinjena Slovenija. Namen arhiva je, da hrani dokaze in spomin na neverjetno bogato kulturno in družbeno delovanje naše skupnosti. Naš arhiv vsebuje tudi nekaj taboriščnega gradiva. V preteklem letu smo dokončali in uredili celotni arhiv pokojnega Miloša Stareta, za kar se tu zahvalim arh. Juretu Vombregarju ki je opravil res profesionalno delo. Tudi arhiv uživa podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Svoje delo v tem poslovnem letu sem skušal opravljati vestno in razsodno. Vem, da je bilo kar nekaj napak in nepopolnosti. Z vse se oproščam. A kar sem storil, četudi zmoteno, je bilo z najboljšim namenom, da bi koristil skupnosti.

Ob koncu, kot vedno še beseda zahvale vsem, ki ste na katerikoli način sodelovali v odboru, z odborom in z društvom. Bog plačaj! Posebno zahvalo izrekam brezimniskim predvsem tistim odbornikom in sodelavcem, ki so me spremljali v tem obdobju in bili društvu in skupnemu delu nenehno oporo. Vse pa prosim, da nas z istim idealizmom in ljubeznijo podpirate v zavesti, da je Zedinjena Slovenija še vedno ne le krov, temveč tudi temelj naše organizirane skupnosti.

Na čelu nadškofije začasno Alojz Uran

Začasno vodstvo ljubljanske nadškofije bo v sredo, ko bo ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode nastopil mesto prefekta kongregacije ustanov posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja v Vatikanu, prevzel ljubljanski pomožni škof Alojz Uran. Slednji bo na tem mestu ostal, dokler ne bo zbor svetovalcev, ki bo sklican v osmih dneh od prevzema nove nadškofove službe, izvolil novega nadškofijskega upravitelja. Ta je lahko eden od pomožnih škofov ali pa duhovnik, natančen datum izvolitve upravitelja pa še ni določen.

Sicer je imenovanje škofov izključ-

no pristojnost Svetega sedeža. Postopek pri izpraznjenem škofijskem sedežu oziroma pri imenovanju novih škofov pa določa zakonik cerkvenega prava.

Postopek za imenovanje novega ljubljanskega nadškofa vodi apostolski nuncij v Sloveniji Santos Abril y Castelló. V skladu z zakonikom cerkvenega prava nuncij naredi poizvedbe in pripravi listo treh možnih kandidatov. Osebnostno mnenje in mnenje škofov o treh predlaganih kandidatih pošlje Svetemu sedežu. Nuncij se o primernosti kandidatov posvetuje tudi s člani zbora svetovalcev in stolnega kapitlja, pa tudi z nekaterimi drugimi duhovniki in

laiki. Zbor svetovalcev v škofiji sestavljajo nekateri člani duhovniškega sveta (skupnost duhovnikov, ki kot škofov senat po določbi prava pomaga pri vodstvu škofije). Stolni kapitelj pa je zbor duhovnikov, ki v stolnih cerkvah opravlja slovesnejša bogoslužna opravila in druge naloge po pooblastilu krajevnega škofa.

Postopek izbire novega nadškofa nato nadaljuje kongregacija za škofo, končno pa ga imenuje papež osebno. Sicer pa civilna oblast na izbiro kandidata nima nobenega vpliva. Koliko časa bo poteklo do imenovanja novega nadškofa, ni mogoče predvideti.

Maša ob slovesu nadškofa Rodeta

V ljubljanski stolnici sv. Nikolaja je bila v nedeljo popoldne maša ob slovesu od dosedanjega ljubljanskega nadškofa in metropolita Franca Rodeta, ki bo v sredo prevzel mesto prefekta kongregacije ustanov posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja v Vatikanu. Slovesno somaševanje je vodil nadškof Rode, pridigal pa je upokojeni beograjski nadškof Franc Perko.

V nadškofovem poslovnem pastirskem pismu, ki so ga brali pri mašah po slovenskih cerkvah, ob koncu slovesne maše v ljubljanski stolnici pa ga je prebral tudi nadškof Rode, je med drugim poudaril, da je imenovanje na tako visoko mesto s strani papeža Janeza Pavla II. sprejel brez pomisleka, obenem pa se mu zahvaljuje za zaupanje, ki mu ga je izkazal, ter za priznanje, ki ga je s tem imenovanjem dal Cerkev na Slovenskem in slovenskemu narodu. Poudaril je, da je bil njegov namen in edini cilj škofovskega delovanja utrditev in poglobitev vere v slovenskem narodu. Druga pomembna nadškofova skrb so bili duhovni poklici. Posebno zahvalo je v pastirskem pismu namenil prav duhovnikom. Ob tem Rode ugotavlja, da je v Sloveniji premalo duhovnikov, redovnikov in sester redovnic.

Vernikom se je zahvalil, da so ga v burnih letih spremljali z molitvijo in mu na različne načine izražali podporo. Pozval jih je, naj se svoje vere ne sramujejo in naj svojo pripadnost katoliški cerkvi javno izpovedujejo. Obenem pa je Rode tudi pozval, naj se v naši deželi prenehajo zasramovanje Cerkev in njenih predstavnikov ter napadi na krščanstvo in njegova sveta znamenja.

Franc Rode je bil za ljubljanskega nadškofa in metropolita imenovan 5. marca 1997, 13. marca istega leta je nadškofijo prevzel, posvečen pa je bil 13. aprila.

Začasno vodstvo ljubljanske nadškofije bo v sredo prevzel ljubljanski pomožni škof Alojz Uran. Slednji bo na tem mestu ostal, dokler ne bo zbor svetovalcev, ki bo sklican v osmih dneh od prevzema nove nadškofove službe, izvolil novega nadškofijskega upravitelja.

Rode pred slovesom tudi na obisku pri Ropu

Predsednik vlade Anton Rop se je sestal z ljubljanskim nadškofom Francetom Rodetom.

Sogovornika sta z zadovoljstvom ugotovila, da je bil ravno v njunem mandatu sprejet Vatikanski sporazum, kar ocenjujeta kot velik korak naprej pri urejanju odnosov s katoliško Cerkvijo v Sloveniji. Sogovornika pa sta hkrati mnenja, da je sporazum tudi dobra osnova za nadaljnje urejanje odnosov med cerkvijo in državo, so sporočili iz urada predsednika vlade.

Rode je ob tem dejal da se bo, kadar bo priložnost,

zavzemal za interese Slovenije in pomagal Sloveniji, S predsednikom vlade pa sta ob tej priložnosti izmenjala tudi stališča o nekaterih aktualnih vprašanjih.

Obvestilo o volitvah v Evropski parlament

Republiška volilna komisija (RVK) je v osrednjih slovenskih časnikih objavila obvestilo slovenskim državljanom, ki začasno ali stalno bivajo v tujini, ter državljanom drugih držav članic Evropske unije s stalnim prebivališčem v Sloveniji in so vpisani v evidenco volilne pravice, o volitvah v Evropski parlament, ki bodo v Sloveniji potekale 13. junija letos.

RVK je v obvestilu navedla tudi možnosti glasovanja, svoj razglas pred volitvami pa je v časniku Delo objavilo tudi nemško veleposlaništvo v Ljubljani.

RVK med drugim sporoča, da bodo lahko slovenski državljani svoj glas oddali tudi po pošti iz tujine oziroma na slovenskih diplomatskih in konzularnih predstavništvi (DKP). Kot določa zakon, lahko glasujejo po pošti iz tujine ali na DKP tisti volivci, ki bodo na dan glasovanja v tujini, ker tam začasno ali stalno prebivajo.

Volišča bodo odprta na DKP Slovenije v Buenos Airesu, Canberri, na Dunaju, v Celovcu, Bruslju, Sarajevu, Pragi, Podgorici, Helsinkih, Kopenhavnu, Parizu, Atenah, Zagrebu, Rimu, Vatikanu, Trstu, Tokiu, Ottawi, Torontu, Budimpešti, Skopju, Varšavi, Moskvi, Bratislavi, Madridu, Stockholmu, Bernu, Londonu, Washingtonu, New Yorku, Clevelandu, Berlinu, Muenchenu, Beogradu in Haagu.

Tisti slovenski državljani, ki imajo stalno prebivališče v tujini in so vpisani v posebni volilni imenik teh državljanov, bodo pa izbirali slovenske kandidate, bodo obvestilo o možnih načinih glasovanja prejeli v naslednjih dneh. Glasovali bodo lahko na volišču, ki bo odprto na slovenskih DKP, in sicer 13. junija od 9. do 17. ure po krajevem času. Če pa bodo želeli glasovati po pošti oziroma na volišču v Sloveniji, bodo morali svojo namero RVK sporočiti najkasneje do 14. maja.

Izzid glasovanje o izbrisanih

Republiška volilna komisija (RVK) je sporočila uradni izid glasovanja na nadnem zakonodajnem referendumu o tehničnem zakonu o izbrisanih, ki je potekal 4. aprila. Od 1.626.913 volivcev se je referendumu udeležilo 513.195 volivcev ali 31,54 odstotka, od oddanih 513.134 glasovnic pa je glasovalo za uveljavitev

19.984 volivcev ali 3,89 odstotka od števila oddanih glasovnic, proti uveljavitvi pa 485.356 volivcev ali 94,59 odstotka.

Pri ugotavljanju uradnega izida je RVK upoštevala zapisnike volilnih komisij ter zapisnika RVK o ugotovitvi izida glasovanja na diplomatsko predstavništvih RS ter po pošti iz tujine.

GLEJ...

ODPRAVA PATAGONIA 2004
NA FITZ ROY 3

LUČKA JERMAN
ODLIKOVALA V SLOVENIJI 3

OBČNI ZBOR ZS 3

ŽENA IN NJEN SVET 4

NAŠA SKUPNOST ŽIVI 4

Spomini na Miloša Stareta

IRENA ZAJC FAJDIGA

Dvajset let je že med pokojniki, a njegov spomin je zelo prisoten v naši hiši. Pavel Fajdiga, moj pokojni mož, je bil veliko let v lepi povezavi z njim in z Joškom Krošljem – blagega spomina. Vedno je zelo cenil to dragoceno poznanstvo!

Pred drugo svetovno vojno sta se znašla v Beogradu. Joško Krošelj je bil takrat na zelo važnem mestu kot osebni tajnik dr. Antona Korošca in obenem tudi dopisnik Slovenca – dnevnika, ki je izhajal v veliki nakladi v Ljubljani. Pavel pa je hodil na beograjsko univerzo na pravno fakulteto. Veselila ga je priložnostna služba kadeta s široko razgledanim šefom v osebi J. Krošlja do nemškega napada na Jugoslavijo. Sledila so štiri burna leta, vsak s svojo zgodbo: Krošelj v Ljubljani, Pavel pa se je „potepal“ po Srbiji in Nemčiji. Srečala sta se v Serviglianu, kjer sta s pomočniki začela izdajati taboriščni „časopis“ Zedinjena Slovenija skoraj tri leta.

Avgusta meseca 1948 sta se ponovno pozdravila že preko oceana – v Argentini, na Ramon Falconu v stari hiši, kjer so stanovali Krošljevi. Povabil ga je na Martinez 50 – takratno središče beguncev. V tesni sobi (uredništvo in začasno prenočišče Stareta) se je znova pričelo delo, to pot za Miloša Stareta. Ne vem, če sta se prej kaj več kot bežno srečala v Beogradu pri Gaserjevih, kjer so se zbirali Slovenci, stanujoči v prestolnici, ali občasni obiski mogoče v Rimu na Via del Colli 8. Tukaj v Buenos Airesu ga je osvojila njegova osebnost v polnem pomenu besede. Miloš Stare je imel vrline, ki niso dane komur koli in te je znal obrniti nesebično povsod le v dobro naroda. On ni delal – živel je za našo stvar! Zavzet za resnico in jasnost preteklih dogodkov doma,

razplet in krivice ob koncu vojne in revolucije so ga strašno bolele, in še in še ... Skrbela ga je prihodnost Slovenije tam in tukaj. Izdaja prve čitanke „Naša beseda“ dokazuje daljnosežnost načrtov.

Pričele so se seje navadno dolgo v noč. Tudi ob nedeljah po maši tja do večera. „Pohitimo z materialom, dokler je še sveže“, je ponavljal. Spoznal je znak časa pravočasno, tako so danes zbrana od vsepovsod pričevanja naših ljudi po Svobodni Sloveniji in Zbornikih.

Končno so določili četrtek za redne seje ob vsakem vremenu. Tudi na veliki četrtek so se v glavnem bolj hitro zmenili, potem pa odšli k sveti uri za moše in fante od 23. do 24. ure.

Sledila sem komentarjem po teh večerih doma, a zaposlena mama in gospodinja. Pozneje smo se le še osebno srečali na raznih slavnih in obletnicah z Milošem Staretom in sorprogo gospo Franjo. Utihi smo, ko je vstal od mize ali stopil na oder. Govoril je vedno napamet, brez zatikanja oblikovano misel. Osnutek je vedno nosil v žepu; „za vsak slučaj“ je pripomnil. Opazili pa smo nehotene rahle namige z eno ramo – vedno enako, ritmično. Bila je značilnost, ki ni nikogar motila, celo spadala je zraven. Nikdar ni popravljal ne v govoru, še manj v tisku; polemik se je izogibal. Kar je bilo res, je resnično ostalo! Veliko je obdržal zase, „kajti še ni čas za vse“, je dejal previdno in pomembno. Bog ve, če je kaj zapisal?

Bil je resen mož, obenem pa dostopen in tudi domač v našem domu. Hranim Martina Krpana z ležečim podpisom kot drag spomin, ki ga je ob priliki prinesel otrokom. Ne bom pa pozabila njegove potrnosti, žalosti po pogrebu Joška Krošlja. Ni se sramoval solz, da je dal duška slove-

su, da se je oddahnil. Dolgo časa je sedel za mizo pri nas na pogrebščini. Glavo je podprl z rokami ... „Prezgodaj sem izgubil nenadomestljivega sodelavca in prijatelja. To ni kar tako pri teh letih“, je iskreno pojamaril. Uslužni Joško Krošelj je bil zvest v vsem dr. Antonu Korošcu, do konca pa desna roka Miloša Stareta. Deset let za tem ga je zadela smrt še drugega prijatelja in sodelavca, mojega moža Pavleta.

Pokojni gospod Stare je imel zelo rad svojce. Omenjal je večkrat mamo, teto, pri kateri je živel s sestro po ponovni materini poroki, tukaj pa polbrata z družino in sorodnike po gospe Franji. S sodelavci je bil izredno odprt in prijazen. A imel je to navado, da je vse, tudi najožje, dosledno vikal.

Kako je bil zakoreninjen v slovenskih in verskih tradicijah „do kraja“, kot se reče po domače, sva ugotovili s prijateljico Marjano, soprogo urednika Slavimira Batagelja, ko sva načrtovali skromno slavo za njegov osebni praznik, a nisva našli primerne prostega datuma. Predlagali sva 1. november kot zadnjo možnost v letu. Brez pomisleka je takoj odločno odgovoril, da „na tisti večer so pri nas gorele sveče in molili smo rožne vence za rajne ...“.

Ni izgledal bolan, vendar je bil rahlega zdravja. „Naveličan sem pilul“, je včasih potožil. Ko je nenadoma odšla v večnost gospa Franje, ga je zlomilo. Ko sem ga nekaj dni pred smrtjo pazila v sanatoriju San Cristobal, je tarnal, kako zelo sam se počuti. Nenehno je imel pred očmi tudi, da mu je gospa Franja rešila življenje, ko so ga v Trstu komunisti hoteli ugrabiti. Po treh mesecih ločitve je Bog poklical k sebi tudi njega ... veliko prezgodaj!

Naj se spočije od svojega truda.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONO MIZERIT

V začetku tega tedna je vlada objavila širok načrt, ki naj bi v državo vpeljal večjo varnost. S tem poskuša vlada znova postaviti razmerje simpatije med predsednikom in družbo.

Težak povratek. Po šestih dneh boleznih z internacijo v bolnišnici v provinci Santa Cruz, se je predsednik vrnil v Buenos Aires. Najprej je delal v predsedniški vili, od ponedeljka pa že deluje v vladni palači. Povratek ni bil lahek: čakalo ga je kup problemov, ki se kopičijo z večjo hitrostjo, kot pa jih more on odpravljati. Še bolj zaskrbljujoč zanj pa je občutek, da se je nekaj pretrgalo med vlado in narodom. Zadnji pojavi kriminala vedno močnejše odmeva jo med ljudmi in ustvarjajo zavest, da vlada ne ve, kaj bi naredila. In to je nevarno.

Kaj se igramo? Po velikem protestnem shodu na kongresnem trgu je vlada obljubila, da bo v enem tednu pripravila celoten načrt, kako državi in družbi vrniti izgubljeno varnost. Obdobje se je potem raztegnilo kar nekaj tednov. Vendar tudi sedaj vzbuja več nezaupanja kot pa upanja. Mnogi se vprašujejo, kakšno igrado igra vlada. Kaj ni predsednik vedel, še ko je bil kandidat, da je varnost pod kritiko in se zločini blazno množijo? Ali ni deset mesecev vladanja dovolj, da bi pripravili in izpeljali načrt, ki naj bi vzpostavil red po vsej deželi in zločince postavil na zatožno klop in v ječe? Ali je strah pred ljudsko jezo (in porazom na volitvah) edina gonilna sila za pozitivno delovanje? Ob samem nastopu bi že moral imeti izdelan načrt in odločnost za akcijo. Upajmo, da so vsaj sedaj stvar resno vzeli v roke in jo preučili, da bodo podvzeti koraki pozitivni in rodili zaželjen sad.

Zadnje spremembe. V provinci Buenos Aires je nastopil nov minister za varnost. Leon Carlos Arslanian je že drugič na tem mestu. Prvi poizkus mu je spodletel; odšel je, ne da bi mogel pokazati kako vredno spremembo. Kdo nam zagotavlja, da bo sedaj bolj uspešen? Spremembe izvajajo in napovedujejo tudi v federalni policiji. Odstavili so še nekaj visokih poveljnikov. Med drugimi pa je bil aretiran celo šef oddelka za boj proti ugrabitvam. Sumijo, da je imel neprimerne stike s kriminalci. Vendar nenehne odstranitve visokih poveljnikov tudi niso učinkovite, če se ne spremeni celotna struktura. Korupcija je na vrhu, a tudi v bazi. Kako to spremeniti?

Prazna polemika. Ena izmed važnih odločitev na tem področju je namen, da uporabijo tehnično in logistično strukturo oboroženih

sil za boj proti kriminalu. Tukaj pa je nastala polemika. Zakon o oboroženih silah, ki so ga izglasovali kmalu po povratku demokracije, izrecno prepoveduje poseg vojske v notranje zadeve. Namen je bil, da se ne bi ponovila reperezija, ki smo jo videli v svinčenem obdobju pod vojaško vlado. Zato je sedaj poskočila vsa levica, češ da, čeprav člani oboroženih sil ne bi nastopali na domačem odru, je tudi uporaba njihove tehnologije in strukture proti zakonu. Vlada je sicer zatrdila, da ne bo odstopila od svojega namena, a zanimivo bo videti, do kje bo zadevo gnala levica in koliko bo Kirchner popustljiv sedaj, ko mu gre za ljudsko voljo ali nejevoljo.

Težko razmerje. Spričo drugih, hujših problemov, je nenadoma vse potihnilo v zvezi s stanjem v peronizmu. Vendar vodovje ni mirno. Še več; zelo pogosto se v zadnjih tednih govori o trenju med Duhaldejem in Kirchnerjem. Zadnji spopad sta uprizorila, ko je Duhalde izjavil, da „Argentina še ni zaupljiva dežela“. Duhalde se naslanja na ugotovitve zunanjih strokovnjakov, ki upoštevajo predvsem premike na gospodarskem in finančnem področju. Kirchner mu je zameril ta izraz, ki pa ni nič drugega kot stvarno mnenje zunanjega sveta. To pa je tesno povezano z investicijami, ki jih Argentina potrebuje, da zagotovi rast, ki ji bo edina prinesla pravega oddiha na gospodarskem in socialnem področju.

Dolžniki in upniki. Te dni so že v teku pogajanja o zunanjem dolgu. Privatni upniki, ki v zadnjih dveh letih niso videli enega pesa od milijonov dolarjev, ki jih je dolžna država, so prispeli v delegaciji, da se na licu mesta dogovorijo z vlado, koliko in kako jim bo država plačala za njihove bone. Ena izmed najbolj borbenih skupin za svoje nepopustljivo stališče skuša pridobiti tudi argentinske lastnike bonov. Vlada seveda zaenkrat vztraja na izplačilu samo 25% dolga. A pozitiven korak je že to, da so se razgovori začeli in predstavlja neko lučko v temi. Smatrajo, da se bodo pogajanja raztegnila do prihodnjega leta in mnogi obupujejo, da bi do sporazuma sploh prišlo. Gre za kakih 81.200 milijonov dolarjev. Da država tega ne more plačati in da vsega ne bo nikoli plačala, to vsi vedo.

O poštenosti. Še en podatek za dokaz globoke korupcije. Vsi vemo, da je veliko zlorabljanja s socialnimi podporami. Pretekli teden pa se je dokazalo, da je tudi kakih 1150 policistov prejelo podporo za brezposelne in to skoraj po vseh provincah države. Ti primeri so sedaj znani. Koliko pa je še neznanih?

Referendum o džamiji

Ustavno sodišče je zavrlo zahtevo za oceno ustavnosti zahteve za razpis referenduma o uveljavitvi odloka o sprejemu prostorskih ureditvenih pogojev. Postopek za oceno ustavnosti zahteve za razpis referenduma o gradnji džamije se je začel na zahtevo mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, ki ga zastopa županja Danica Simšič, ki na vsak način hoče džamijo v mestnem Logu in temu sledeče volilne glasove.

Ustavno sodišče je ugotovilo, da ni pristojno za odločanje o zahtevi za oceno ustavnosti vsebine zahteve za razpis referenduma o uveljavitvi omenjenega odloka, ki jo je vložil mestni svet Mestne občine Ljubljana, zato je njegovo zahtevo zavrlo, ker predlagatelj ni navedel, v čem naj bi bile ogrožene pravice lokalne skupnosti.

Ljubljanska Janševa Slovenska Demokratska stranka zahteva, da naj županja Danica Simšič takoj skliče izredno sejo, na kateri bo mestni svet ponovno sprejel sklep o razpisu referenduma glede prostorskega akta o lokaciji za džamijo.

Namreč kot uradna oseba je dolžna izvrševati uradna dejanja v skladu z zakonom in odločitvami ustavnega sodišča, tudi če se z njimi ne strinja. Če Simšičeva

v ponedeljek ne bo sklicala seje mestnega sveta, bo „svetniški klub SDS prisiljen v posvet s pravnimi strokovnjaki o začetku kazenskega pregona zoper njo zaradi zlorabe uradnega položaja in kršenja človekovih pravic s preprečevanjem izvršitve uradnih dejanj“.

Kot so pri ljubljanski SDS zapisali v sporočilu za javnost, je bila pričakovana odločitev ustavnega sodišča, ki je zavrlo zahtevo mestnega sveta za presojo ustavnosti glede gradnje džamije, saj je menilo, da ni pristojno za presojo o vsebini občinskega referenduma. Omenjena odločitev ustavnega sodišča mestnemu svetu nalaga tudi takojšnjo odločitev v zvezi z datumom izvedbe referenduma. Zato so „zadrženi nad reakcijo Simšičeve, ki išče nove možnosti za zavlačevanje in preprečuje izvršitev zahteve za razpis referenduma“.

Potreben bo premislek

Ministrski kandidati so na zaslišanjih pred parlamentarnimi delovnimi telesi pokazali ustrezno poznavanje delovnih področij, zato predsednik vlade Anton Rop meni, da bo lista kandidatov v državnem zboru deležna zadostne podpore. Ob tem pa je predsednik vlade v izjavi medijem zavrnil možnost, da lista kandidatov zaradi zapleta med zunanjim ministrom Dimitrijem Ruplom in ministrsko kandidatko Zdenko Cerar ne bi dobila zadostne podpore. Rop je ob tem izrazil pričakovanje, da bosta oba ministra sodelovala v okviru njunih nalog in obveznosti, kasneje pa bo po njegovih besedah treba razmisliti o tem, ali je njuno sodelovanje dobro.

V zvezi z zapletom med Ruplom in Cerarjevo pri imenovanju slednje na ministrski položaj pa po Ropovih besedah ne gre za vprašanje zunanje politike, temveč za razumevanje načela pravne države. Nihče namreč zaradi svoje funkcije ali položaja ne sme biti izvzet iz načela enakosti pred zakonom, prav razumevanje pravne države pa je ključno za sodelovanje v vladi.

DZ naj bi vseh pet novih ministrov v Ropovi vladi imenoval že na začetku izrednega zasedanja, ki se bo začelo v ponedeljek, 19. aprila. Je pa predstavitev generalne državne tožilke Cerarjeve pred parlamentarnim odborom „zasenčilo“ pismo zunanjega ministra Dimitrija Rupla, s katerim koalicijske poslance in poslanca narodnosti poziva, naj premislijo o njenem imenovanju, saj naj ne bi izpolnjevala pogojev za ministrsko mesto, ker je pogosto ravnala v nasprotju s sicer deklarirano neodvisnostjo pravosodja. Po Ruplovem prepričanju pa bi njeno imenovanje na ministrsko mesto celo pomenilo posmeh uresničevanju evropskih standardov na področju pravosodja.

PO EVROPI Z OSEBNO IZKAZNICO

Z vstopom Slovenije v Evropsko zvezo 1. maja letos se glede potnih listin in osebnih izkaznic za slovenske državljane ne bo spremenilo praktično nič. Dokumentov namreč ne bo potrebno menjavati, saj bodo normalno veljali do izteka veljavnosti. Vloga osebne izkaznice pa se bo „okrepila“, saj bo mogoče z njo vstopiti v vse države EZ, poleg tega pa še v države Evropskega gospodarskega prostora (Islandijo, Norveško, Liechtenstein), Švico, na Hrvaško in v času turistične sezone verjetno tudi v Črno goro. Podobno ne bo večjih sprememb glede registrskih tablic na vozilih, saj bodo že izdane tablice ostale v uporabi tudi po 1. maju, z registrskimi tablicami z oznako EZ pa bodo zamenjane postopoma, ob spremembi lastništva oz. na posebno zahtevo stranke.

SLOVENCİ V ARGENTINI

34. obletnica Rožmanovega doma

Na cvetno nedeljo, 4. aprila 2004 smo se zopet zbrali v Domu slovenske ljubezni naših ostarelih rojakov, ki so našli tu svoje zavetišče. Kljub neprijetni vročini je na praznovanje prihitelo k blagoslovu zelenja in obredu lepo število rojakov. Pri sv. maši, ki jo je daroval župnik Toni Bidovec, smo se spomnili zlasti dveh umrlih sodelavcev Doma, pokojnih Toneta in Boža Šušteršiča. Zgodilo se je prvič, da med mašo ni bilo petja, ki ga je za te priložnosti vedno skrbno pripravil pokojni Tone s svojo ženo Nerino.

Po maši nas je nagovoril neutrudni predsednik Doma Peter Čarman. Omenil je gospodarsko krizo, ki že nekaj let tare posameznike in tudi naše ustanove. Tudi Rožmanov dom ni izvzet. Odvisen je od dobrotnikov, med katerimi naj omenimo gospo Leo Urbanc, ki je na severu bila duša podpornikov, a je lani umrla. Naj ji bo Bog dober plačnik. Vsem, ki nam pomagajo, stokrat Bog lonaj!

Pred časom je bilo na naših srečanjih več obiskovalcev, zlasti tistih, ki imajo tu svojce. Sedaj pa se čisto pozablja na hišo slovenske dobrote. Ustanove naj bi spoštovale datume, ki so določeni za naše praznovanje.

Domače kosilo, ki so ga pripravile naše pridne gospodinje, ni bilo samo skrbno pripravljeno, ampak tudi odlično. Prijetna družba je v notranjščini in na vrtu še dolgo ostala v živahnih razgovorih. Saj je bilo srečanje tudi izraz hvaležnosti do vseh domobrancev in dobrotnikov ter sodelavcev, ki Dom vzdržujejo. Vsi, ki imajo možnosti in sposobnosti ter kanček dobre volje, so lepo vabljeni k sodelovanju pri odboru, pri organizaciji pomoči ali ob prireditvah. Pridružimo se jim!

Nace Francič

57. občni zbor društva Zedinjena Slovenija

Preteklo nedeljo, 18. aprila je krovno društvo Slovencev v Argentini, Zedinjena Slovenija imelo svoj redni letni občni zbor. Srečanje se je začelo v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši, kjer je bila maša, ki se je darovala za pokojnega narodnega voditelja in prvega predsednika društva Miloša Stareta, ob 20. obletnici njegove smrti.

Po maši in zajtrku, so se odborniki in člani zbrali v mali dvorani v tretjem nadstropju (dostop je sedaj tudi za starejše enostaven - po novem dvigalu). Tam je ob 11. uri predsednik Lojze Rezelj pričel zasedanje in pozdravil vse navzoče.

Po začetni molitvi je sledila izvolitev dveh overovalcev zapisnika. Predlagana sta bila arh. Jure Vombergar in Stane Snoj. Soglasno sta bila potrjena. Za preštevalca glasov pa sta bila predlagana in potrjena ga. Katica in Janez Dimnik.

Sledilo je branje zapisnika lanskega občnega zbora, ki je bil potrjen brez pri-

pomb. Sledilo je poročilo tajnika Toneta Mizerita in blagajničarke Alenke Jenko Godec. Nato so podali poročila še odborniki-vodje posameznih referatov: za šolski referat Ani Klemen, za srednješolski tečaj ravnateljica prof. Neda Vesel Dolenc, za tiskovni referat Pavlina Dobovšek in za zgodovinski referat arh. Jure Vombergar. Zaradi delovnih in zdravstvenih razlogov sta bila odsotna kulturni referent Andrej Rezelj in mladinski referent Stanko Jelen; zadevni poročili je prebral tajnik Tone Mizerit. Vsa ta poročila bodo objavljena v prihodnjih številkah našega tednika. Končno je svoje poročilo podal tudi predsednik Lojze Rezelj. Objavljamo ga na uvodnem mestu.

Po kratkih vprašanjih in pojasnilih o predloženih poročilih je v imenu nadzornega odbora dr. Katica Cukjati odobrila delo odbora in potrdila, da je bilo vse v skladu s pravili in zakonodajo, ter predlaga, da člani potrdijo razrešnico odbora,

kar so prisotni s ploskanjem potrdili.

Sledila je obravnava članarine. Tajnik Mizerit je v imenu odbora predlagal, naj tudi za tekoče leto članarina ostane ista kot doslej, prosil pa je občni zbor, naj odboru dovoli, da v primeru hude inflacije v teku leta po potrebi zviša članarino, enako kot znesek posmrtnine, kar so prisotni potrdili.

Volitev to pot ni bilo, ker mandat odbora traja dve leti. Pri slučajnostih se je raz-

vila živahna debata o stanju in vlogi društva v skupnosti, o financiranju delovanja in tudi, kaj društvo lahko pričakuje od rojakov in kakšno je realno stanje skupnosti in odnos med člani, rojaki na sploh in ustanovami.

Predsednik Lojze Rezelj je za konec ponovno pozval navzoče k sodelovanju, prosil za nasvete in pomoč ter z vzpodbudno mislijo zaključil ta že 57. občni zbor.

Lučka Kralj Jerman - nagrajena

Na 19. reviji otroških in mladinskih pevskih zborov Slovenije, ki je 6. in 7. aprila potekala v Zagorju ob Savi, so se najbolje odrezali otroški pevski zbor Cicido glasbene šole Zagorje ob Savi, mladinski pevski zbor glasbene šole Fran Korun Koželjski Velenje, dekliški zbor Škofijske klasične gimnazije Ljubljana in mešani mladinski pevski zbor gimnazije Želimlje. **Ob koncu revije so podelili tudi Gallusovo listino za dolgoletno delo in dosežke na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti. Prejela jo je slovenska zborovodkinja iz Argentine, Lučka Kralj Jerman.**

Skupaj se je revije udeležilo 44 zborov. Za najbolj pripriljiv nastop v celoti in za najbolj prepričljivo izvedbo slovenske ljudske pesmi je posebno nagrado prejela dirigentka zagorskega otroškega zbora Cicido Mojca Zupan, za najbolj prepričljivo izvedbo sodobne zborovske skladbe pa dirigentka dekliškega zbora Škofijske klasične gimnazije Helena Fojkar Zupančič.

Lučka Kralj Jerman je dvajset let vodila otroški pevski zbor Ninos y juvenes cantores de Bariloche. Bariloški pevci so bili znani zlasti po koncertih Navidad Coral, ki so v tednu pred božičem potekali v bariloški stolnici, tudi z nastopi številnih uglednih solistov. Zborovodkinja je pevce leta 1982 med drugim popeljala na veliko evropsko turnejo, v okviru katere so nastopili v Švici, Italiji in Nemčiji. Pred desetimi leti je ustanovila še mešani cerkveni pevski zbor in otroški slovenski pevski zbor Bariloški vrabčki. Tudi s tem zborom je že obiskala Evropo oz. Slovenijo, leta 2001. Pri Mohorjevi družbi Celje je nedavno izšla zgoščenka s posnetki njenega zbora iz Bariloche.

Kot so v utemeljitvi priznanja zapisali na skladu, se je Lučka Kralj Jerman glasbeni vzgoji mladih posvetila s posebnim čutom, modrostjo in predanostjo. Z mladimi pevci je izvajala zahtevna dela iz slovenskega in mednarodnega zborovskega repertoarja in z njimi navduševala številne poslušalce. Posebej je skrbela za slovensko glasbo, kar je v zaostrenih razmerah izseljenstva pomembno utrjevalo zavest o kulturni in nacionalni identiteti. Po njihovem mnenju je s svojim prispevkom na področju glasbe in zborovstva bistveno obogatila podobo slovenske nacionalne kulture.

SPD iz Bariloche se zahvaljuje svoji članici za njeno visoko kulturno delo za glasbo in ji čestita k nagradi.

Po STA

MED JEZIKOM IN DUŠO

Potem ko so v Slovenski matici že pripravili razpravi o slovenski književnosti na avstrijskem Koroškem in o literaturi Slovencev v Italiji, so se posvetili tudi vprašanju slovenskega književnega ustvarjanja po svetu izven Evrope. Pisatelj Zorko Simčič, pesnika Bert Pribac in Pavel Fajdiga ter znanstvenici Helga Glušič in Janja Žitnik so osvetlili vprašanja, kot so, ali je merilo za slovensko književnost le slovenski jezik, kako je izseljenska književnost vrednotena doma v matici in, navsezadnje, kakšna je prihodnost izseljenskega literarnega ustvarjanja.

Tajnik in urednik pri Slovenski matici Drago Jančar, ki je razpravo tudi povezoval, ter referenti in referentki so se strinjali, da izseljeni ljudje "duha in peresa" uspešno premikajo začrtane državne meje.

Literarna zgodovinarica Helga Glušič, ki je skupaj z Janjo Žitnik leta 1999 izdala znanstveno monografijo Slovenska izseljenska književnost, je v svojem prispevku k razpravi opozorila na pojem duše pri literarnem ustvarjanju.

Določilo, da je slovenska literatura tista, ki je napisana v slovenskem jeziku, je po njenem mnenju

vprašljivo; kot poveden primer je navedla slovenskega pisatelja in publicista Louisa Adamiča, ki je v Združenih državah Amerike ustvarjal v angleškem jeziku, toda v njegovem delu se, tako Glušičeva, čuti slovenska duša, kolektivni spomin, ki ni nujno ujet le v jezik.

Glušičeva je poudarila, da je potrebno razlikovati med izseljenci in izseljenkami, ki so deželo zapustili zaradi socialnih razmer, in tistimi, ki so šli v eksil zaradi političnih razlogov.

Oboje družijo problem identitete, to so si poskušali izgraditi predvsem v okviru slovenskih izseljenskih kulturnih društev.

Za literaturo pisateljev in pisateljic, ki so Slovenijo za-

pustili zaradi političnih razlogov, so značilni trpkost in mestoma obtožujoči toni, v svojih izpovedih pa se večkrat zatekajo v simboliko in religiozne refleksije.

Za kasnejše generacije je značilno, da počasi izgublja stik z matično deželo, najpogosteje pišejo v jeziku države, v kateri živijo, toda, kot navaja Glušičeva, primer mlade pesnice Erike Poglajen iz Argentine dokazuje, da tudi poezija v španskem jeziku lahko združuje "alpsko zadržanost" in pregovorno vročernost.

Helga Glušič je prepričana, da izseljenska književnost bogati matično, saj ji pridaja razsežnosti drugačnosti.

PATAGONIJA 2004

MONIKA KAMBIČ MALI

(1)

Pogorje Fitz Roya leži na približno 49° južne geografske širine v Patagonskih Andih in je prepoznavno predvsem po dveh, alpinistično zanimivih vrhovih; mogočnem **Fitz Roy (3445 m)** in nekoliko nižjem a izklesanem **Cerro Torre (3102 m)**. V tem območju poteka tudi meja med Argentino in Čilom, vendar vzhodno, čilensko stran prekriva celinski led, zato je izhodišče za dostop do vrhov majhna (a z vsakim letom večja) vasica Chalten (Argentina).

Visoke granitne stene ponujajo plezanje v najboljšem možnem granitu, ki pa se predvsem zaradi zelo hitro spreminjajočih se vremenskih razmer hitro spreobrne v zahtevno alpinistično plezanje. Značilni so močni in sunkoviti vetrovi z zahoda, ki vremensko situacijo spreobrnejo skorajda v trenutku. Lepih dni je malo. Ponavadi se zgodijo le malokrat v (plezalni) sezoni (december, januar, februar) in trajajo le po nekaj dni. Vzponi so kompleksne ture, ki se ponavadi začnejo z dostopi po bolj in manj zapletenih ledenikih in nadaljujejo z različno strmimi snežno kombiniranimi grapami (ne vedno), preden prvič natakneš

plezalke in potipaš skalo. Plezanje v skali nato otežuje (zavlačuje) težak nahrbtnik, saj je ponavadi vsaj za končni pristop na vrh spet potrebna vsa ledna oprema. Nemalokrat je v stenah po slabem vremenu še veliko snega in ledu (predvsem v počeh), ki spet zahteva poseben način plezanja. Plezanje zato zahteva veliko mero potrpežljivosti, odločnosti, motivacije, predvsem pa dobro uplezanost v kakršnemkoli terenu (učinkovitost!) in veliko kondicije. Ter nekaj sreče z vremenom...

Čeprav ženske na kupu in lepo vreme pregovorno ne gresta skupaj, smo se Tina Di Batista, Mojca Žerjav, Nastja Davidova in Monika Kambič Mali vseeno drznile poskusiti s srečo.

S Tino sva si za cilj izbrali markantni Casarottov steber (severni steber) v Fitz Royu, ki ga je leta 1979 v mesecu in pol s fiksiranjem sam (!!) preplezal Italijan Renato in jo ocenil z ED, 5.10, A2, 60°, 1300 metrov. Kasneje je v stebru nastalo levo in desno od prvega vzpona še nekaj variant, najbolj pogosto plezana pa je varianta Kearny-Knight (450 m), ki je tudi v celoti prosto ponovljena (5.11). Vzponov v stebru

do sedaj ni bilo prav veliko; kar nekaj navez je doseglo vrh Gorette, na vrh Fitz Roya pa so po eni od variant prišle le tri naveze.

Mojca in Nastja sta odšli v Patagonijo predvsem nabirat izkušnje.

V bazo smo prispele 9. januarja in že čez dva dni prvič odšli na sedlo Superior, od koder je do vstopa v steno Fitz Roya, Poincenota ter ostalih sosednjih vrhov le še dobra ura hoje. S seboj smo nosile vso potrebno opremo za plezanje ter nekaj hrane, ki bi jo pustile na sedlu. Pot še ni bila zgažena, zato smo do sedla z težkimi nahrbtniki hodile kar 6 ur (v naslednjih poskusih le slabe tri). Vreme je bilo čez dan jasno in s Tino sva se že popoldne odpravili pod steno, kjer sva doživeli prvo presenečenje; krajna poč je bila široko odprta; prehod v kuloar je bil za naju nemogoč in na sedlo sva se v snežnem viharju vrnili čisto zmedeni. Noč smo vse štiri preživele dregetaje v snežni luknji brez spalnih vreč in se naslednje jutro vrnile v bazo. Že čez tri dni smo poskušale znova; s Tino trdno odločeni, da najdeva prehod v kuloar. Vreme se je skvarilo že ko smo dosegle sedlo, a smo vseeno ostale gor. Naslednjo noč so se pokazale zvezde....

Nadaljevanje prihodnjic

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V soboto, 27. marca je bil na Pristavi **roditeljski sestanek**. Predaval je pater dr. **Lojze Kukovica** o „Družinski vzgoji“.

V nedeljo, 28. marca je bilo na Pristavi **predvajanje posnetka „Dosje zamolčanih – moč preživetja“**.

Isti dan je bil na Pristavi **sestane mladcev in mladenk** pod vodstvom **Maruče Zorc Čuč**.

V ponedeljek, 29. marca je bila **seja območnega odbora NSI** za območje Argentina in Južna Amerika, v Slovenski hiši.

V četrtek, 1. aprila je bila v Slovenski hiši **seja Zveze slovenskih mater in žena**. Vodila jo je **predsednica Pavlina Dobovšek**. Sledil je **razgovor z delegatom prelatom dr. Juretom Rodešom** pod naslovom „Med nami v Argentini“.

Za **prvi petek** so bile po naših krajevnih domovih duhovne obnove.

V nedeljo, 4. aprila na cvetno nedeljo so bile po naših središčih **blagoslovitve butaric in procesije**. Sledile so svete maše.

Isti dan je bilo po cerkvenem obredu v **Carapachayu domače kosilo**.

Prav tako na isto nedeljo so v **Rožmanovem domu** praznovali **obletnico doma**.

Zveza slovenskih mater in žena je po krajevnih središčih organizirala **predvelikonočno nabiranje živil za potrebne rojake**.

Na veliki četrtek, veliki petek in veliko soboto so bili v **slovenski cerkvi Marije Pomagaj velikonočni obredi**, katerih so se rojaki udeležili v lepem številu.

Na veliko soboto so naši dušni pastirji obiskovali rojake po domovih in blagoslavliali velikonočna jedila.

Na veliko nedeljo so se po krajevnih središčih rojaki zbirali **pri skupnem velikonočnem zajtrku**.

V četrtek, 15. aprila je bil v Slovenskem domu v **San Martinu sestanek Zveze slovenskih mater in žena** iz tega doma. Govoril je **Tone Mizerit**. Naslov predavanja je bil „Kirchner, piketeri, prve dame in še kaj“.

Isti dan zvečer je bila v Slovenski hiši **seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije** pod vodstvom predsednika **Lojzeta Rezlja**.

V soboto, 17. aprila je bil **občni zbor Slovenske kulturne akcije**. Vodila ga je predsednica **dr. Katica Cukjati**.

Isti večer je bil v Slovenskem domu v **San Martinu kafe-koncert** z nastopom **Aleksandra Mežka**.

V nedeljo, 18. aprila je bil **57. redni občni zbor društva Zedinjena Slovenija** pod vodstvom predsednika **Lojzeta Rezlja**. Bil je v prostorih Slovenske hiše v Buenos Airesu.

Isto nedeljo je bilo **srečanje mladcev in mladenk z Aleksandrom Mežkom** v Slomškovem domu. Zvečer pa je bil ponoven **koncert Aleksandra Mežka** v Slovenskem domu v San Martinu.

Zveza slovenskih mater in žena ima **spletno stran** na www.slo.org.ar/zveza.html

Ob obletnici prvih demokratičnih volitev

Lojze Peterle se je na novinarski konferenci spomnil prvih demokratičnih volitev in spregovoril o perspektivah Slovenije.

„Kot podpredsednik DEMOS-a, kot predsednik prve demokratično izvoljene vlade in predsednik nekdane SKD, čutim posebno dolžnost, da se spomnim 8. aprila 1990 kot dneva, ko smo po drugi svetovni vojni prvič demokratično volili.“

Volilke in volilci so na ta dan in nato še v drugem krogu 22. aprila večinsko podprli program izvirno demokratičnih strank, povezanih v koalicijo DEMOS, ki jo je vodil dr. Jože Pučnik.

Na podlagi te demokratične volitve in te podpore je bila mogoča izvedba projekta slovenske osamosvojitve in demokratizacije. Brez teh volitev ne bi mogli postaviti demokratične vlade, ne izvesti plebiscita, ne praznovati 25. junija 1991, ko smo proglasili lastno državo, ne doseči mednarodnega priznanja.

Dostojanstvo naroda z lastno državo korenini v rezultatu aprilskih volitev leta 1990. Te so nam omogočile, da smo postali suveren subjekt na mednarodni sceni, da smo določili skupaj tako pomembne politične cilje, kot sta vstop v Evropsko zvezo in v NATO.

Prvi maj 2004 ne pomeni konca zgodovine in velikih tem. Po zahtevnem in uspešnem dvanajstletnem delu zaključujemo dobo čačalnic in opazovalskih statusov. Sedaj bomo naše cilje uresničevali znotraj Evropske zveze in NATO. Odpiramo novo stran v knjigi še vedno mlade slovenske države.“ je zaključil Peterle.

Glede izzivov, ki čakajo

Slovenijo v prihodnosti, je Peterle dejal: „Vprašanje je, kako smo na novo poglavje in nove izzive pripravljeni. Pripravljeni navznoter in navzven. Moja osebna analiza kaže, da se po dvanajstih letih politične prevlade iste politične opcije v marsičem bližamo stanju, kot ga poznamo iz let pred demokratizacijo in samostojnostjo. Vladajoči vedo, kako je, kaj je narobe – pa ne mislim samo na manjkajoče milijarde v pokojninski in zdravstveni blagajni – vendar ne znajo, ne morejo ali nočejo izvesti politike, ki bi odgovarjala na nova vprašanja. Izčrpan model vladanja se končuje v zadnjem letu mandata, predvsem kot PR pred volitvami, s podeljevanjem lepih pozicij v diplomaciji in drugje. Nujen sopotnik tako dolgega vladanja je vse bolj očitna korupcija.“

Spomin na prve demokratične volitve navdaja na razmišljanje o naših perspektivah. Tega načina vladanja se ne da popraviti z generalnim popravilom. Potrebna je sprememba, potrebno je zamenjati vozilo. Potrebujemo svež, nov pristop. Na tak način ne bo mogoče izkoristiti možnosti, ki se Sloveniji ponujajo s članstvom v Evropski zvezi in v NATO.

Stranke slovenske opozicije imajo dolžnost in priložnost, da ponudijo alternativo, ki bo podprla nov razvojni cikel. Izključitev SLS iz vlade ponuja novo možnost za nove skupne imenovalce.“

Peterle pričakuje, „da se bodo v tem duhu odvale prve evropske in jesenske državnoborske volitve in bodo NSI, SDS in SLS v tej perspektivi opravile skupaj prepričljiva dejanja.“

Pismo uredništvu

Spoštovani gospod urednik!

Nekajkrat smo ugotovili, da je tiskarski škrat izpustil ime našega društva med organizatorji oziroma financerji ob poročanju raznih prireditve.

Pred kratkim so nas člani opozorili, da so bile objavljene slike (Barka brez ribiča v SS) iz naše spletne strani, ne da bi navedli vir. Gradivo, ki je na spletni strani je seveda na razpolago, vendar pod pogojem, da je naveden vir, ker so avtorsko zaščitene.

Do neljube pomote pa je prišlo tudi v Duhovnem življenju, ko je pisalo, da je miklavževanje bilo v Šentjakobu ob Savi. Res da Izseljensko društvo Slovenija v svetu in župnija Svetega Jakoba tesno sodelujeta, vendar miklavževanje je prireditve, ki jo društvo Slovenija v svetu organizira in financira že mnogo let z namenom, da združi in obdari vse vrnjene izseljence in njihove družine, prireditve pa vedno poteka v prostorih, kjer je tudi društvo – v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu.

V upanju, da se ne bi ponovile neljube pomote, vas lepo pozdravljamo.

Boštjan Kocmur
Predsednik SVS

Končan festival v Bogoti

V Bogoti se je končal IX. iberoameriški gledališki festival, na katerem je letos Slovenija sodelovala z dvema skupinama – Slovenskim mladinskim gledališčem s predstavo *Preganjanje* in umor Jeana Paula Marata ter skupino Tomaža Pandurja s predstavo *100 minut*.

Obe predstavi sta bili

med najbolj opaženimi na festivalu.

V 17 dneh so gledalci lahko videli vsega 617 predstav. V gledališčih si je predstave ogledalo 290 tisoč gledalcev, na prestavah uličnih gledališč pa je bilo več kot 2 milijona in pol ljudi. Vse slovenske predstave so bile razprodane.

Center za Latinsko Ameriko

V ljubljanski restavraciji Cantina Mexicana so ustanovili Center za Latinsko Ameriko. Gre za prostovoljno in samostojno združenje članov, ki bodo s svojim delovanjem pospeševali sodelovanje med Evropo in Latinsko Ameriko na področju kulture, gospodarstva, znanosti in izobraževanja. Center bo za promocijo Slovenije in njenega gospodarstva izkoriščal predvsem slovensko kulturo, saj je na tem področju sodelovanje med kontinentoma najmočnejše.

Na občnem zboru so člani za predsednika centra izvolili Štefana Bogdana Šaleja, slovenskega industrialca iz Brazilije, poleg njega pa so v petčlanskem upravnem odboru še Marko Jenšterle, Bojana Kamhi, Smilka Ksenija Klešnik in Joško Vučemilo.

Člani društva menijo, da Slovenija še ni izkoristila možnosti, ki jih za sodelovanje ponuja Latinska Amerika s svojim tržiščem, na katerem je skoraj 400 milijonov potencialnih uporabnikov. Obseg blagovne menjave Slovenije z Latinsko Ameriko namreč znaša slab odstotek celotne menjave Slovenije s svetom. Spodbudno pa je, da se je blagovna menjava z Latinsko Ameriko od osamosvojitve Slovenije do danes povečala kar za štirikrat.

Romanje v Santiago de Compostela

V času pred razširitvijo Evropske unije COMECE (Komisija škofovskih konferenc Evropske unije) prireja številne prireditve, na katerih bodo škofovske konference opozorile na sodelovanje kristjanov pri oblikovanju združene Evrope. Ena od prireditve bo tudi romanje v znano špansko romarsko središče Santiago de Compostela od 17. do 24. aprila 2004.

Romanje, ki se bo začelo v Madridu, španski prestolnici, bo ekumensko naravnano, med romarji bodo poleg katoličanov tudi predstavniki protestantov, anglikancev in grkokatoličanov.

Skupaj s predstavnikom Slovenske škofovske konference v COMECE, mariborskim pomožnim škofom dr. Antonom Stresom, se bodo romanja iz Slovenije

udeležili tudi dr. Janez Gril, p. Marijan Osredkar OFM, s. Barbara Čuk in Manica Ferenc.

Romarji se bodo vsako jutro zbrali pri skupni maši, zvečer pa pri ekumenskih večerh in srečanju z osebnostmi iz evropskega političnega življenja.

Pri večerh bodo navzoči predstavniki krščanskih Cerkev v Evropi: luteranski in anglikanski škof ter predstavnik grkokatoliške Cerkve v EU.

Od političnih osebnosti bo romarjem poslanico namenil predsednik Komisije EU Romano Prodi, nagovoril pa jih bo tudi poslanec in član predsedstva Evropske konvencije Lojze Peterle. Evropski škofje želijo z romanjem pospešiti ekumensko prizadevanje za edinstvo med različnimi krščanskimi Cerkvami.

ŽENA IN NJEN SVET

Slovenska žena v sliki in likovnem ustvarjanju

Slovenska skupnost v Argentini je spoznala Drobnič Rebozovo kot slikarko na skupnih razstavah.

Ljudmila Drobnič Reboz je bila rojena 14. maja leta 1927 v Spodnji Slivnici pri Grosuplju.

Risala je že od otroških let. Posebno ji je bilo risanje pri srcu med študijem. Po poklicu je učiteljica. Študije na učiteljskišči je končala v Ljubljani. Poučevala je že po vojni eno leto v Dobropolju in štiri mesece v Karloviči.

Leta 1947 se ji je posrečilo, da je prišla preko meje v Italijo v taborišče Senigallia, kjer se je nahajal njen zaročenec Branko Reboz, ki nam je poznan kot odlični pesnik in prevajalec. Poročila sta se 1. januarja 1948 leta in istega leta v maju prišla iz Italije preko Nemčije v Argentino.

Gospa Ljudmila je izrazila, da je samouk, vendar iz njenih slik odseva izobrazba, ki si jo je pridobila kot učiteljica. Kot ženska umetnica se predaja mehkim barvam. Njene slike izražajo tenkočutnost in mehko dušo. Slika predvsem za osebno zadovoljstvo.

Ko je umrl njihov sosed, ki je bil slikar, ji je vdova podarila vse barve in čopiče. Takrat je začela slikati bolj

intenzivno. Slika v olju – prosto. Rada slika naravo, rože in kompozicijo. Njen stil slikanja je impresionizem.

Razstavljala je pri skupinski razstavi v okviru S.K.A in vedno sodeluje pri razstavah ob prazniku slovenske državnosti.

Rada podarja svoja dela, da s tem razveseljuje domače in prijatelje.

Kakor mnogo drugih slikark je dolga leta morala skrbeti za družino in se nam je predstavila šele v zadnjem desetletju. Želimo ji še mnogo uspehov!

Nov izreden primer slovenske umetnice je **Delija Savnik Truden**, katere tudi nismo dovolj poznali. Njena življenjska pot jo je vodila po celi Južni Ameriki. Vedno pa je delala in ustvarjala tako v keramiki kot v slikarstvu.

Delija Savnik Truden se je rodila na Primorskem, v Biljah pri Gorici leta 1935. V Argentino je prišla 1948 leta.

Že od mladih let ji je bilo všeč risanje. Zanimalo jo je vse, kar je bilo v zvezi z dekoracijo in slikanjem.

Prva leta v Argentini je delala kot dekoraterka v keramični tovarni Pelicariča.

Leta 1959 se je preselila v Bogotá, Colombia, kjer je sedem let imela delavnico za keramične izdelke, katere je tudi sama dekorirala s slikanjem.

Preselila se je v Brazilijo, Sao Paulo. Bila je že poročena z Ivanom Trudnom. V Sao Paulo je poučevala slikanje na porcelan. Po osmih letih življenja v Braziliji se je z družino vrnila v Buenos Aires. V Buenos Airesu se je posvetila študiju in štiri leta obiskovala tečaj za slikanje z oljem in akrili v Instituto Santa Ana.

Akvarele se je učila pri akademski slikarki Bari Remec. Ko je gospa Bara poučevala otroke Slavke Heller, jo je Slavka povabila, da se jim pridruži pri študiju.

Tudi dela Delije smo prvič videli na skupni razstavi SKA in vedno sodeluje pri razstavah ob prazniku slovenske samostojnosti.

Zanimivo pri Deliji Savnik Truden je njena želja po izpopolnjevanju tako v risbi kot v novih tehnikah, če vzamemo, da je ona že v Kolumbiji sama izdelovala keramiko. V zadnjih letih se je posvetila tudi akvarelu in olju. Želeli bi videti še več njenih umetnin, morda na kakšni samostojni razstavi.

Polona Makek

NOVICE IZ SLOVENIJE

AKADEMIJE BODO DOBILE NOVE UČILNICE

Državni sekretar na ministrstvu za šolstvo, znanost in šport (MŠZŠ) Herman Tomažič ter podžupan Mestne občine Ljubljana (MOL) Slavko Slak sta podpisala dokument, s katerim se zaključujejo razprave o možnih lokacijah za gradnjo treh umetniških akademij, Akademije za glasbo, Akademije za gledališče, radio, film in televizijo ter Akademije za likovno umetnost. Akademije bodo tako zrasle na zemljišču med Roško in Poljansko cesto ter Grubarjevim kanalom.

ŠIFIRANI UGRIZI

V skladu z novim sistemom kodiranja bi morali slovenski zdravniki že od 1. aprila zelo natančno šifrirati ugrize aligatorja, kobre, krokodila, Gila pošasti, znati pa bi morali tudi razlikovati med centipedno in posebno med nestrupe no in strupeno milipedno stonogo. Poleg tega bodo zdravniki morali šifrirati tudi nekatere nove zdravniške storitve, kot sta na primer legalna eksekucija ali iskanje ljudi v morju. Nov sistem kodiranja je namreč povzet po avstralskem sistemu, ki doslej ni še niti v celoti preveden, kaj šele prilagojen slovenski medicini. To je globalizacija!

KOMU LETOŠNJI KRESNIK?

Za nagrado kresnik, ki jo za slovenski roman leta podeljuje Delo, se letos potegujejo Franjo Frančič z romanom Princesa in smrt, Zdenko Kodrič z romanom Odvzemanje samote, Lojze Kovačič z Otroškimi stvarmi, Feri Lainšček z romanom Ločil bom peno od valov, Florjan Lipuš z romanom Boštjanov let, v ožji izbor pa so prišli še Dušan Merc in roman Jakobova molitev, Vinko Moederndorfer z romanom Omejen rok trajanja, Sergej Verč s Pogrebno maškarado, Nedeljka Pirjevec in njen zadnji roman Saga o kovčku ter Vlado Žabot z romanom Sukub. Nagrada kresnik bo podeljena na kresni večer, 23. junija.

PO SVETU

S TERORISTI NI POGAJANJ

Arabska televizija Al Džazira je objavila zvočni posnetek, na katerem naj bi vodja teroristične mreže Al Kaida Osama bin Laden obljubil, da bo maščeval umor duhovnega vodje in ustanovitelja palestinskega gibanja Hamas, šejka Ahmeda Jasina. Glas na posnetku je tudi ponudil premirje evropskim državam, ki ne napadajo muslimanov. Na to pobudo o premirju so se odzvali v Londonu, Rimu, Madridu, Berlinu in Parizu ter ocenili, da pogajanja z Al Kaido ne pridejo v poštev. Vsakršna pogajanja s to teroristično organizacijo je zavrnil tudi predsednik Evropske komisije Romano Prodi.

IRAČANI SE BRANIJO Z UGRABITVAMI

Iraški uporniki, ki so v zadnjem tednu dni ugrabili več tujih državljanov, so v sredo ubili prvega od njih. Ubit je bil 35-letni Italijan Fabrizio Quattrocchi, eden od štirih italijanskih talcev. Uporniki so objavili tudi izjavo za javnost z grožnjo, da bodo ubili še preostali trije talci, če Italija ne bo umaknila svojih vojakov iz Iraka. Iraški uporniki so v četrtek izpustili tri japonske talce, medtem pa je bil v Bagdadu ubit iranski diplomat. V Faludži in Nadžafu je še vedno napeto, čeprav so milice šiitskega voditelja Moktade al Sadra potrdile sklenitev kompromisa z Američani, v skladu s katerim se bodo razorožile.

SLOVENCİ IN ŠPORT

HOKEJSKE ZMAGE

Slovenska hokejska reprezentanca je v prvi tekmi svetovnega prvenstva divizije I (skupina B) v poljskem Gdanskju z 10:2 premagala izbrano vrsto Južne Koreje, potem Italijo s 4:0, Romunijo z 8:0, Estonijo s 7:2 in si tako po letu dni že krog pred koncem turnirja znova zagotovila mesto v elitni skupini A. Vendar je piko na i postavila še z zadnjo zmago nad domačo reprezentanco Poljske s 4:1 ter tako le še potrdila prvo mesto.

CELJANI V ROKOMETNEM VRHU

Rokometaši Celja Pivovarne Laško so v prvi finalni tekmi evropske lige prvakov na domačem igrišču premagali nemški Flensburg-Handewitt s 34:28. Povratna tekma bo v soboto, 24. aprila, v Flensburgu.

SLO : ZDA V PORTOROŽU

Iz ZDA je prišla nekoliko presenetljiva novica, saj se je kapetanka ameriške ekipe Zina Garrison pred dvobojem s Slovenijo v Portorožu odločila, da v ekipo ne bo uvrstila Serene Williams, ki jo že nekaj tednov muči poškodba. Nastalo vrzel je Garrisonova zapolnila z Laura Granville, druge članice ameriške ekipe na teniškem dvoboju; v slovenskem obmorskem turističnem središču, ki bo na sporedu 24. in 25. aprila, pa bodo Venus Williams, Martina Navratilova in Lisa Raymond.

PISALI SMO PRED 50 LETI

UMETNIŠKI VEČER SKA

Kulturmo življenje med novimi Slovenci je bilo zelo bogato. Novoustanovljena Slovenska kulturna akcija se je 11. aprila prvič predstavila Slovincem na umetniškem večeru.

Večer je imel izrazito slovensko noto, kar je predstavljala razstava 20 del slovenskih slikarjev Jame, Jakopiča, Šantla, Jakca, Slapernika, Pavlovca, Miheliča, Perka in Bare Remec.

Predsednik SKA Ruda Jurčec je znova priklical dolžnosti kulturnega dela v tujini, da bo živela zavednost še nekaj rodov za nami, tajnik SKA Marijan Marolt pa je opisal slovensko pot kvišku. Glasba je bila zastopana s krstno izvedbo Balade o materi, ki jo je na besedilo Kalinove (Debeljakove) pesnitve zložil Alojzij Geržinič, pa dve skladbi, ki ju je izvajala Ančica Kralj in sicer Krekov Slovanski capriccio ter Ipavca Fantazija po napevu Jenkove Naprej.

Za zaključek je sledilo drugo dejanje Gheonovega misterija Igralec in milost v režiji Willenparta. Igrali so dobro. (Naj omenim, da so to delo igrali pred dvajsetimi leti v ljubljanski Operi v režiji pok. Iva Peršuha in z Milošem Staretom v naslovni vlogi). Nataša Zajc je najbolj prepričljivo izpričala svojo umetniško moč. Dočim je N. Jeločnik v vlogi Genezija deloval kot igralec, ki nas je hotel prepričati, kar mu ni docela uspelo. Tudi M. Nose je zaostajal za vlogami, v Rezljavi pa se skriva najbrže dober talent.

-jkc

VELIKA NOČ SLOVENCEV V ARGENTINI

Na Belgrano še nobeno veliko noč ni prišlo toliko Slovencev. Najprej so bile pete jutranjice, nato se je za kipom vstalega Zveličarja po cerkvi razvila mogočna procesija, najsvetejše je nosil župnik A. Orehar ob asistenci Cirila Petelina in Mirka Gogala. Med procesijo je prepeval Gallus. Potem je bila v kapeli zahvalna pesem in blagoslov.

PO SLEDEH MRTVEGA TONČKA

G. Jerman nam je dovolil objaviti svoj dnevnik s poti, 10. 4.

Včeraj smo dospeli do estancije Bader, kjer smo takrat zadnjič spali v postelji. Ko smo zvečer postavili šotor, je spet snežilo. Zjutraj smo se odpravili v strmi breg. Prvič smo videli mesto nesreče. Kaj je Tončka zmotilo, da je šel v tisto steno? V tem trenutku, ko pišem, se je v steni Paine utrgal nov plaz in s strašnim gromom drvi navzdol.

Nedelja zvečer

Odrinili smo navsezgodaj. Na zgornjem delu ledenika smo naleteli na meter novozapadlega snega. Bili smo kakih 200 m od kraja nesreče. Videli smo, da je nesmiselno riniti naprej. Utrujeni smo se zvečer vrnili.

Torek 13. 4.

Včeraj smo se vrnili na bližnji vrh, kjer smo že začeli postavljati spomenik, in ga dokončali. Meiling je poiskal dva kosa lesa, ki ju je sestavil v križ, dr. Emilio Neumayer in jaz sva poiskala nekaj cvetja, iz katerega smo spletli dva venca., enega s slovensko in drugega z argentinsko zastavo. Poslovili smo se od Paine z besedami, zapisani v spomin: Un ultimo adios a los fieles amigos y que descansan en paz.

Svobodna Slovenija št. 16. 29. aprila 1954

OSEBNE NOVICE

Rojstvo. 10. aprila se je v Tucumanu rodila **Lučka Natalija**, hčerka Olge roj. Žakelj in Gustava Domingueza. **Čestitamo!**

Smrt. Umrli je **Jože Čampa** (46) iz Slovenske vasi. **Naj počiva v miru!**

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Alojzij Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Pavlina Dobovšek, Polona Makek, Monika Kambič Mali, Nace Frančič, Boštjan Kocmur.** Mediji: **STA, Družina.**

ESLOVENIA, MI TIERRA

La pérdida de Carintia

El peligro no sólo se avecinaba desde el este sino también desde el norte. Los alemanes de Maribor exigían que Austria ocupara su ciudad. Pero los eslovenos no lo permitieron y el mayor Maister –elevado al generalato por los eslovenos de Maribor– ocupó Maribor, mientras que Malgaj ocupó Estiria.

Pero Maister siguió avanzando hacia Carintia; cruzó el Drava y ocupó Celovec. Puso en funciones un gobierno leal, pero no tenía fuerzas suficientes, apenas unos 1.600 hombres. Los austriacos de Celovec se sintieron ganadores, lo conminaron a retroceder y se acercaron peligrosamente a Dravograd. Pero Maister resistió.

El gobierno esloveno llamó a las armas y así se reunieron 2.200 voluntarios con 23 cañones de bajo calibre. Finalmente los gobiernos decidieron que los oficiales americanos Milton y Coolidge resolviesen el problema. Ellos fijaron el límite en el Drava, pero luego cambiaron de opinión por la cadena de Karavanke. Los litorales de Drava les decían que son eslovenos pero que preferirían estar bajo Austria. En Podjuna un 50% optó por Austria. Los patriotas eslovenos a pesar de haber mandado una fuerte delegación a París (el obispo Jeglič) no pudieron cambiar el rumbo y quedó establecido que en la zona A bajo dominio esloveno se efectuara un plebiscito. En la zona B, bajo dominio austriaco el plebiscito se realizaría sólo en el caso de que en la zona A los habitantes optaran por Yugoslavia. Sólo Jezersko y el valle de Mežica quedaron automáticamente en Yugoslavia.

El plebiscito se realizó el 10 de octubre de 1920 y fue nefasto para los eslovenos. En la zona A el 59% optó por Austria y el 41% por Yugoslavia. Y esto a pesar de los resultados del censo de 1910, donde un 70% de los pobladores se consideraban eslovenos.

Como fue un plebiscito democráticamente realizado, después de la Segunda Guerra Mundial no se pudo recuperar nada, contrariamente a lo sucedido en Primorska, donde los italianos se habían apropiado del territorio sin apoyo popular.

PEGAN DELIL ZLATO NA DROGU

Slovenska mladinska izbrana vrsta, ki se je v veliki dvorani Hale Tivoli predstavila gledalcem na 26. evropskem prvenstvu v moški športni gimnastiki, je uvodni nastop opravila z odliko in zadovoljila pričakovanja trenerja Sebastijana Piletiča. Ekipo je celo presegla zadani zbir 144 točk in si na vseh šestih orodjih pritelevadila 146,885 točke, kar je zadostovalo za 16. mesto. S tem je za dve mesti izboljšala uvrstitev z zadnjega EP v Patrasu leta 2002.

Med člani pa je romunska izbrana vrsta zlahka ubranila ekipni naslov z EP 2002 v Patrasu. Stopničko višje kot pred dvema letoma so se povzpeli Belorusi, bron pa so osvojili Francozi. Dobro nastope so prikazali tudi slovenski reprezentanti, ki so izpolnili pričakovanja selektorja Jožeta Mešla. Zbrali so 152,485 točke, kar je zadostovalo za končno 22. mesto.

Izjemen uspeh je Slovenija dosegla tudi med posamezniki, saj so se med finalisti prvenstva povsem nepričakovano znašli kar trije telovadci. Medtem ko so na finalna nastopa Aljaža Pegana na drogu in Mitje Petkovška na bradlji vsi računali, pa nihče ni pomislil, da se bo v slovenski izbrani vrsti znašel tudi finalist najprestižnejše telovadne discipline. In prav to je uspelo povratniku v reprezentanco Blažu Puljiču, ki je nastopil pred domačim občinstvom v mnogobojju, kar se ni zgodilo že vse od EP leta 1998 v Rusiji, ko je v finalu nastopil Dejan Ločnikar.

Puljič je med finalisti zasedel 23. mesto, Petkovšku pa so medalje ušle zaradi napak na bradlji in je zasedel peto mesto.

Sanje pa so se izpolnile Peganu, ki je na drogu odlično izpeljal rutino in si delil zlato medaljo z evropskim prvakom iz Patrasa (2002) Grkom Vlasiosom.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebnne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Letalske karte, rezerva hotelov,

najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadst. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadst. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpac.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Laval 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

OBVESTILA

SOBOTA, 24. aprila:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

Mladinski ples z Aleksandrom Mežkom v San Martinu. Predstavitel knjige „Črni Kamnitnik-Loma Negra“ v okrilju SKA ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

NEDELJA, 25. aprila:
Misijonska tombola v Slovenski vasi. Občni zbor na Pristavi, po maši.

SREDA, 28. aprila:
Učiteljska seja v Slovenski hiši ob 20. uri.

SOBOTA, 1. maja:
Mladinski turnir v Slovenski vasi. Ponovitev koncerta moškega zbora in večerja na Pristavi ob 19.

NEDELJA, 2. maja:
44. obletnica v Slovenskem domu v Carapachayu.

SOBOTA, 8. maja:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

Rock pod ombujem, na Pristavi.

NEDELJA, 9. maja:
Tombola v Našem domu v San Justu.

ČETRTEK, 13. maja:
Sestanek Zveze slovenskih mater in žena, ob 16. uri v Slovenski hiši. Razgovor z Vero Zurc pod naslovom „Spomini na naš usodni maj“.

NEDELJA, 16. maja:
Vseslovensko romanje v Lujan.

SOBOTA, 22. maja:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

SuperPles v jeseni št. II, v Slomškovem domu ob 22 uri, ob 30-letnici Slovenskega inštrumentalnega ansambla.

NEDELJA, 23. maja:
Obletnica v Slovenskem domu v San Martinu.

TOREK, 25. maja:
Mladinsko tekmovanje na Pristavi.

Informativni sestanki NSI

Stranka Nova Slovenija pristočno vabi člane, somišljenike in rojake na sploh na sestanke, ki se bodo vršili v slovenskih Domovih po sledečem redu:

San Justo: 25. aprila ob 10. uri Ramos Mejía: 2. maja ob 10. uri
San Martín: 9. maja ob 9.30 uri Carapachay: 9. maja ob 11.30 uri
Pristava: 23. maja ob 10.30 uri

Pridite, ne bo vam žal!

V soboto, 1. maja, ob 19. uri bo na Slovenski Pristavi ponovitev

KONCERTA narodnih in ponarodelih pesmi

v izvedbi moškega zbora, ki ga vodi Anka Savelli Gaser

Po koncertu na razpolago večerja (prijave pri Heleni (4629-4879) in pri Frenku (4489-1296))

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

vabi vse prijatelje na družinsko kosilo z **ALEKSANDROM MEŽKOM** v nedeljo 25. aprila ob 12.30. uri.

Prijave na 4764-4289

Forum 21 kaže svojevrstno nadutost

Akademik Niko Grafenauer in vse od začetka glavni urednik Nove revije se nikakor ne strinja s primerjavo, da je Forum 21 nekakšna nova Nova revija. V Forumu 21

so številni politiki nek-danje- ga režima, med katerimi so se mnogi v novih razmerah prelevili v gospodarstvenike, ki imajo v rokah kapital in politično moč. Tega pa mi nimamo, zatrjuje Grafenauer v pogovoru za Mag.

Na vprašanje, ali se razvoj dogodkov za intelektualce Nove revije ne izteka v logiko indijanskega rezervata ali geta, je Grafenauer odgovoril, da je tisto, s čimer nastopa Forum 21, očitno drža, ki javnosti skuša dopovedati, da so intelektualci iz kroga Nove revije svojo zgodovinsko vlogo že opravili.

Po njihovem ni pomembno, kaj je kdo v duhovnem in ustvarjalnem smislu: pomembno je, kaj imamo pod palcem in kako po svoji izbiri plačujemo intelektualne in druge, da bodo služili za ohranjanje oblasti.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
20. aprila 2004

1 EURO 238,21SIT
1 U\$S dolar 197,61SIT

Novo na internetu

Te dni je mladina Našega doma iz San Justa postavila v spletno mrežo novo domačo stran. Najdete jo lahko na naslovu: www.mladina.com.ar Želimo Vam lep obisk!

51. misijonska tombola v Slovenski vasi

25. aprila 2004

VSI ZA NAŠE SLOVENSKE MISIJONARJE

Ob 9.00 sveta maša
ob 11.00 predstavitev filma o delu misijonarja Petra Opeke CM
ob 12.30 kosilo - asado
ob 15.00 tombola

1° dobitnik: računalnik

2° dobitnik: hladilnik s freezerjem

Cena tablic po \$ 2.- v predprodaji v vseh slovenskih domovih. Prijave za kosilo na telefonih 4267-1083 (Peter Rot) in 4267-5933 (Jan Ciril). Cena \$ 6.-; za otroke do 12. leta \$ 4.-.

Misijonske prijatelje prosimo za dobitke, katere lahko oddate v slovenskih domovih do petka 23. aprila.

Že v naprej BOG PLAČAJ za vašo pomoč.

Slovenska kulturna akcija vabi na predstavitev knjige

dr. Tineta Debeljaka

„Črni Kamnitnik-Loma Negra“

v soboto, 24. aprila, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

Ob razstavi fotografij Marka Vombergarja, bo knjigo predstavil Tone Rode. (Na razpolago bodo knjige za nakup - U\$S 25.-)

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY

praznuje v nedeljo 2. maja

44. obletnico ustanovitve doma

„Slovenija, nova zvezda v Evropi“

10.30: dviganje zastav, pozdrav in nato sv. maša

12.30 skupno kosilo

17.00 kulturni program med katerim bo imel priložnostne besede g. Božidar Fink
Družabni del v spremstvu orkestra „Štirje fantje špilajo“.

Vsi lepo vabljeni.

ALEKSANDER MEŽEK

V SAN MARTINU

POSLOVILNI KONCERT

V SOBOTO, 24. APRILA, OB 22. URI
NATO PLES

SODELUJETA EQE IN DJ

„Gospod, v tvoje roke izročam svojo dušo“.

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je 13. aprila 2004, po veliki noči, odšel v večnost 85 letni

Janko Zakrajšek

naš dobri, dragi „Dada“. Zvonovi so ti zadoneli v slovo v tvojem rojstnem Ajdovcu.

Žalujoči: žena Marica;
hčerke in sinovi: Marica, Janko, Lidija, Citi, Magda, Andrej in Marko;
brat Martin; sestra Anica; bratranec Lojze z družinami; ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Neuquén, Nyon, Toronto – Slovenija, Francija, ZDA

8. MAJA (zvečer) na PRISTAVI

Vstopnice v predprodaji!
| 4628-5234 | 4651-9457 |

ROCK POD OMBUJEM

Nikdar nisi kaj takega doživel!